

BUDAPEST RENDŐRFŐKAPITÁNYA

☒ : H-1139 Budapest, Teve u. 4-6. Postacím: 1557 Bp. Pf.: 1 ☎: 443-5000/31-010 Fax: 443-5000/32-933
E-mail: fokaptitk.brfk@budapest.police.hu

Szám: 01000-105-300/16/2011.P.

Tárgy: Dr. Kádár András Kristóf rendőri
intézkedés elleni panasza

HATÁROZAT

Dr. Kádár András Kristóf, a Magyar Helsinki Bizottság társelnöke (1054 Budapest, Bajzsy-Zsilinszky út 36-38. I/12.) a Budapesti Rendőr-főkapitányság által foganatosított rendőri intézkedés ellen panaszt nyújtott be.

A panaszt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: KET.) 71.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93. § (3) bekezdésére, Budapest Rendőrfőkapitánya 2007. március 14-én kelt, 111-106-14/2007.RP. számú határozatával elutasította.

A határozat ellen dr. Kádár András Kristóf fellebbezést terjesztett elő, melynek alapján az Országos Rendőr-főkapitányság 2007. április 16-án kelt, 260-18/4/2007.RP. számú határozatával az I. fokú határozatot megsemmisítette, és a Budapesti Rendőr-főkapitányságot új eljárás lefolytatására utasította.

A lefolytatott új eljárás során a KET. 71.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel az Rtv. 93.§ (3) bekezdésére - a panasznak Budapest Rendőrfőkapitánya a 2007. június 22-én kelt, 111-106-37/2007.RP. számú határozatával a jelvéyszám hiányára, valamint a rendőrök adatai megadásának elmaradására vonatkozó része tekintetében helyt adott, egyéb vonatkozásaiban a panaszt elutasította.

A határozat panaszt elutasító része ellen dr. Kádár András Kristóf fellebbezést terjesztett elő, melynek alapján az Országos Rendőr-főkapitányság 2007. június 19-én kelt, 260-18/10/2007.RP. számú határozatával az I. fokú határozatot helybenhagyta.

Dr. Kádár András Kristóf a II.fokú határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, azonban nevezett keresetét a Fővárosi Bíróság 20.K.33.886/2007/9. számú ítéletével elutasította.

Dr. Kádár András Kristóf felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.525/2008/3. számú ítéletével a Fővárosi Bíróság 20.K.33.886/2007/9. számú ítéletét és az Országos Rendőr-főkapitányság 260-18/10/2007.RP. számú II. fokú határozatát hatályon kívül helyezve a II.fokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

Az Országos Rendőr-főkapitányság az új eljárás során a panaszt 2009. december 23-án kelt, 260-18/18/2007-09.Rp. számú határozatával az I.fokú határozatot ismételen helybenhagyta.

Dr. Kádár András Kristóf a II.fokú határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, melynek nyomán a Fővárosi Bíróság 27.K.31.354/2010/9. számú ítéletével a 2009. december 23-án kelt, 260-18/18/2007-09.Rp. számú II. fokú határozatot az I.fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró Budapesti Rendőr-főkapitányságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A lefolytatott új eljárás során a KET. 71.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel az Rtv. 93/B.§ (1)

bekezdésére - a panasznak az azonosító szám hiányára, a rendőrök adatai megadásának elmaradására, valamint az intézkedés aránytalanságára vonatkozó része tekintetében

h e l y t a d o k ,

míg a panaszt Budapest Rendőrfőkapitányának a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés elrendelése tekintetében a panasz szerint fennálló hatáskör hiányára vonatkozó része tekintetében

e l u t a s í t o m .

A határozat ellen a Ket. 98. § (1) bekezdése alapján, fellebbezésnek van helye, melyet a Ket. 99. § (1) bekezdése alapján, a közléstől számított tizenöt napon belül az Országos Rendőrfőkapitányhoz címezve, Budapest Rendőrfőkapitányához lehet előterjeszteni.

I N D O K O L Á S

Dr. Kádár András Kristóf, a Magyar Helsinki Bizottság társelnöke panaszt juttatott el a Budapesti Rendőr-főkapitánysághoz a Budapest, V. kerület Kossuth téren 2007. január 26-án 12.50 óra körüli időben foganatosított rendőri intézkedés ellen.

A panasz szerint, dr. Kádár András Kristóf a Magyar Helsinki Bizottság társelnökeként eljárva, dr. Tóth Balázs kollégája társaságában 2007. január 26-án 12.50 óra körüli időben megkísérelt áthaladni a rendőrkordonnal körülrzárt Budapest, V. kerület Kossuth téren, melyben a biztonsági műveleti terület zárását végző rendőrök megakadályozták, illetve „Menjél tovább” kifejezéssel továbbtessékelték. A rendőrök intézkedésük okáról - a panaszos kérdésére - elmondták, hogy a Kossuth tér biztonsági műveleti terület, ezért oda belépni nem lehet. A panaszos állítása szerint, a rendőrökön azonosító jelvény nem volt, ezért megkérdezte a rendőrök nevét, illetve azonosító jelvényük számát, melynek megadását a rendőrök megtagadták arra való hivatkozással, hogy az adott esetben rendőri intézkedést nem foganatosítottak. Dr. Kádár András Kristóf véleménye szerint, azzal, hogy a rendőrök a Kossuth térre történő belépésben megakadályozták, rendőri intézkedést foganatosítottak. A beadványban a panaszos sérelmezte, hogy a Kossuth tér biztonsági műveleti területté nyilvánítását elrendelő 111-325/2006.ált. számú intézkedést Budapest Rendőrfőkapitánya 2006. november 22-én kelt intézkedésével meghosszabbította. Budapest Rendőrfőkapitánya a terület lezárásának meghosszabbítását a 2006. novemberének elején bejelentett élőlánccal, valamint az Aulich utcában minden nap tartott demonstrációkkal, illetve az ebből adódó, másképpen ki nem küszöbölhető biztonsági kockázattal indokolta. Dr. Kádár András Kristóf álláspontja szerint ezen indokok nem alapozták meg a terület lezárásának meghosszabbítását, ezáltal az intézkedés álláspontja szerint aránytalan volt.

Vitatta, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya rendelkezett hatáskörrel és illetékességgel a hivatkozott személy- és létesítménybiztosítási intézkedés meghozatalára (mivel a panaszos álláspontja szerint, a vonatkozó jogszabályok alapján arra csupán az ORFK Köztársasági Őrezred parancsnokának lett volna jogosultsága).

Dr. Kádár András Kristóf panaszában kifejtette, hogy jogszerűtlen volt a zárásban közreműködő és a panaszt feltartóztató rendőrök részéről az, hogy azonosító számot nem viseltek és nevüket, jelvéyszámukat - mivel a rendőrök szerint ők nem intézkedtek - nem közölték a panaszossal.

A panaszt Budapest Rendőrfőkapitánya 2007. március 14-én kelt, 111-106-14/2007.RP. számú határozatával elutasította.

Az I. fokú határozat megállapította, hogy 2006. szeptember 17-én este a Parlament előtti Kossuth téren több ezres, felfokozott hangulatú tömeg gyűlt össze, majd másnap késő este a Kossuth téri tüntetők egy kis csoportja átvonult a Szabadság térre, és a Magyar Televízió épületébe erőszakkal behatolt.

A következő napokban a Kossuth téren napközben békésen tüntető tömegből az esti órákban erőszakos csoportok váltak ki, akik a főváros különböző pontjain a rendőrséggel szembeszállva erőszakos

3
cselekményeket követtek el.

A 2006. október 1-jei önkormányzati választások körüli időszakban a súlyosabb utcai rendbontások megszűntek, ellenben a Kossuth téren - immár bejelentett - rendezvények formájában állandósult a kormány leváltását követelő csoportok utcai jelenléte.

Az 1956. évi forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának megünneplése során a központi állami rendezvények biztosítását az Országos Rendőrfőkapitány - a 30/2006. (X.19.) ORFK intézkedéssel módosított - 29/2006.(X.13.) ORFK intézkedésében szabályozta, melyben - többek között - a delegációk Budapesten történő utazása, szállása, az állami ünnepek programhelyei rendőri biztosításának végrehajtására Budapest Rendőrfőkapitányát jelölte ki.

A biztosítás végrehajtására a védett személyek és a kijelölt létesítmények védelméről szóló 160/1996. (XI. 5.) Kormányrendeletben (továbbiakban: Kormányrendelet); a Magyar Köztársaság érdekei szempontjából különösen fontos személyek védelmének, kijelölt létesítmények őrzésének rendőrségi feladatairól szóló 6/1998. (II.16.) ORFK utasításban; valamint a 11/1998. ORFK utasítással kiadott Magyar Köztársaság Rendőrségének Csapatszolgálati Szabályzatában meghatározottak alapján került sor.

A központi állami ünneppsorozat programhelyszínei között szerepelt a Parlament épülete, valamint a Budapest, V. kerület Kossuth tér is.

A védett személyek biztonsága érdekében az ORFK Köztársasági Őrezred kérte, hogy a 2006. október 23-án megtartandó állami ünnepség biztosításához kapcsolódóan, a demonstrációs célra engedélyezett terület és az ezen a területen megjelenő személyek tűzszerész és biztonsági átvizsgálása során a fellelt közbiztonságra veszélyes és az egyéb rendezavarásra alkalmas eszközök eltávolítására a rendőrség intézkedjen.

A Kossuth téri demonstráció szervezője az előzetes egyeztetések során kijelentette, hogy a demonstráción résztvevők minden biztonsági intézkedésnek alávetik magukat, és ennek megfelelően beleegyezett abba is, hogy a rendőrség tűzszerészeti egységei a Kossuth tér és az ott tartózkodó személyek átvizsgálását elvégezzék.

2006. október 23-ára virradó éjjel - az előzetes tárgyaláson történt megállapodás ellenére - a téren lévő demonstrálók egy része a tér kiürítésére vonatkozó felszólításnak nem tett eleget, így a tér tűzszerészeti átvizsgálását nem lehetett végrehajtani.

Tekintettel arra, hogy a demonstrálók egy része a demonstráció szervezőjének felkérésére sem hagyta el a teret, és a többször megismételt rendőri felszólításnak sem tett eleget, így a rendőri erők 2006. október 23-án 02.54 órakor megkezdték a terület kiürítését.

A tér tűzszerészeti átvizsgálása során nagy számban közbiztonságra veszélyes eszközök kerültek feltalálásra.

Tekintettel a leírt eseményekre, a Kossuth teret és annak környékét (azaz a Duna bal partja - Széchenyi alsórakpart és Széchenyi felsőrakpart a Garibaldi utca vonalában - a 2-es villamos sínpálya - Kossuth tér - a Széchenyi felsőrakpart és a Széchenyi alsórakpart a Kossuth tér 18. vonalában - Duna bal partja által határolt területet) Budapest Rendőrfőkapitánya 111-325/2006.ált. számú személy- és létesítménybiztosítási intézkedésével biztonsági műveleti területté - lezárt területté - nyilvánította.

Az I. fokú határozat megállapította, hogy a vonatkozó jogszabályok alapján a Kossuth tér kiürítése és lezárása 2006. október 23-án jogoszerű és indokolt volt.

Az ORFK Köztársasági Őrezred ezt követően folyamatosan vizsgálta a Parlament, valamint jelzett környezetének veszélyeztetettségét. A kockázati tényezők megállapításának érdekében folyamatos értékelő-elemző-koordinációs munkát végzett, melynek során megállapította, hogy a veszélyeztetettség szintje nem csökkent.

Megállapította továbbá, hogy az aktuálpolitikai helyzet, valamint a Kossuth tér és környékére bejelentett demonstrációs törekvések alapján nem zárható ki a jelzett területen jogellenes cselekmények és események bekövetkezése 2006. október 23-t követő időszakban sem, ezért az ORFK Köztársasági Őrezred Parancsnoka egyetértett a biztonsági műveleti terület 2006. november 22-én történt meghosszabbításának

szükségességével.

Az I. fokú határozat megállapította, hogy az Országgyűlés rendes működésének elengedhetetlen feltétele, hogy az országgyűlési képviselők, valamint azok, akik a népképviseleti szerv közvetlen és közvetett működésében, működtetésében részt vesznek, a Parlament épületébe bejussanak, és ott tevékenységüket külső befolyástól mentesen elláthassák. Amennyiben a Parlament épületébe való bejutásban és tevékenységük ellátásában a népképviseleti szerv munkájában érintett személyek akadályozottak, abban az esetben maradéktalanul nem biztosított a törvényalkotás, és az állami költségvetés elfogadása, vagyis a népképviseleti szerv az alapvető funkcióját (működését) nem tudja ellátni.

A 2006. őszen történt utcai zavargások és az esetleges további rendbontások, a közbiztonságot súlyosan sértő cselekmények megelőzése miatt elengedhetetlen volt az Országgyűlés zavartalan működésének a szokványostól eltérő mértékű biztosítása, valamint a Parlament épületének fokozott védelme, ezért az I. fokú határozat szerint a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés meghosszabbítására - ezáltal a panaszossal szemben alkalmazott rendőri intézkedésre - jogszerűen került sor.

Dr. Kádár András Kristóf a határozat ellen fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés szerint, az I. fokú határozat új indokokat fogalmazott meg a Kossuth teret művelési területté nyilvánító, 111-325/2006.ált. számú személy- és létesítménybiztosítási intézkedéshez (továbbiakban: személy- és létesítménybiztosítási intézkedés) képest, azonban - a fellebbező álláspontja szerint - ezen új indokokra hivatkozni a rendőri intézkedés jogszerűségének tekintetében visszamenőleg nem lehetett volna. A panaszos álláspontja szerint, a rendőri intézkedés jogszerűségét csupán a személy- és létesítménybiztosítási intézkedésben megjelölt három indokkal lehetett volna alátámasztani, amelynek vizsgálatát - a panaszos véleménye szerint - az eljáró hatóság elmulasztotta. A panaszos fellebbezésében úgy ítélte meg, hogy az I. fokú határozatban felhozott új indokok sem tették egyébiránt jogszerűvé a Kossuth tér művelési területté nyilvánítását, ezáltal a rendőri intézkedést.

A panaszos álláspontja az volt, hogy a személy- és létesítménybiztosítási intézkedésben megjelölt indokok 2006. október 23-án ténylegesen fennálltak, azonban a rendőri intézkedés időpontjában, azaz 2007. január 26-án már nem. Dr. Kádár András Kristóf véleménye szerint, ennek cáfolatára az I. fokú határozat egyáltalán nem tért ki, ahogyan arra sem adott választ a panasz eljárás, hogy az Országgyűlés védelmére miért nem volt elegendő a korábbi, szűkebb területre kiterjedő kordon. A nagyobb területre kiterjedő zárást - a fellebbező álláspontja szerint - nem indokolja az I. fokú határozatban hivatkozott, a téren megjelent 6-15 fős csoport jogellenes fellépése, mivel ezt a csoportosulást a rendőrség - a határozatban is hivatkozottak szerint - fel tudta oszlatni.

A fellebbező szerint nem volt megalapozott az I. fokú hatóság azon érvelése sem, miszerint a művelési területté nyilvánítást az Országgyűlés zavartalan működésének biztosítása indokolta volna, hiszen az Országgyűlés őszi rendes ülésszakának vége 2006. december 13-a, míg a tavaszi rendes ülésszak kezdete 2007. február 12-e volt, és ezen időszak alatt az Országgyűlés csupán két alkalommal - 2006. december 18-án és 21-én - ülésezett, így az intézkedés időpontjában - a panaszos álláspontja szerint - egy békés rendezvény az Országgyűlés zavartalan működését nem veszélyeztette volna.

Vitatta a panaszos a művelési területté nyilvánítás ideiglenes jellegét is, ezáltal annak törvényességét, és az elrendelő személyének - azaz Budapest Rendőrfőkapitányának - hatásköri jogosultságát is.

A konkrét intézkedés vizsgálatával kapcsolatban a fellebbező hiányossággént értékelte, hogy az általa megnevezett tanúkat a hatóság az eljárás során nem hallgatta meg, illetve, hogy az intézkedő rendőrök személyazonosságát a hatóság nem kellő alaposítással kísérelte meg megállapítani.

Azt a körülményt, hogy az intézkedésnél jelenlévő rendőrök jelvénye nem látszott, a fellebbező azzal kívánta alátámasztani, hogy a fellebbezéshez csatolt - más időpontban készített - fényképfelvételen látható rendőrök sem rendelkeztek azonosító jelvénnel.

A fellebbezés alapján, az Országos Rendőr-főkapitányság 2007. április 16-án kelt, 260-18/4/2007.RP. számú határozatával az I. fokú határozatot megsemmisítette, és a Budapesti Rendőr-főkapitányságot új eljárás lefolytatására utasította.

A lefolytatott új eljárás során a panasznak Budapest Rendőrfőkapitánya a 2007. június 22-én kelt,

111-106-37/2007.RP. számú határozatával a jelvéyszám hiányára, valamint a rendőrök adatai megadásának elmaradására vonatkozó része tekintetében helyt adott, egyéb vonatkozásaiban a panaszt elutasította.

A határozat panaszt elutasító része ellen dr. Kádár András Kristóf fellebbezést terjesztett elő, melynek alapján az Országos Rendőr-főkapitányság 2007. június 19-én kelt, 260-18/10/2007.RP. számú határozatával az I. fokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetőjének intézkedése ellen általánosságban benyújtott panasz nem, csak a panaszossal szemben foganatosított konkrét rendőri intézkedés vizsgálható.

Dr. Kádár András Kristóf a II.fokú határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, azonban nevezett keresetét a Fővárosi Bíróság 20.K.33.886/2007/9. számú ítéletével elutasította.

Az ítélet indokolása szerint, a rendőrség által a terület lezárására hozott személy- és létesítménybiztosítási intézkedés és annak meghosszabbítása a korábbi Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 3/1995. (III. 1.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 96. § (11) bekezdése alapján utasításnak minősül, melynek végrehajtása az utasított rendőröknek a kötelessége volt. A bíróság álláspontja szerint Budapest Rendőrfőkapitánya által hozott személy- és létesítménybiztosítási intézkedés panasszal közvetlenül nem megtámadható, mivel egy olyan jogértelmezés, mely szerint bármely rendőri "belső" utasítás bárki által panasszal megtámadható volna, azon túl, hogy ennek nincs jogszabályi alapja, a rendőrség működését oly mértékben gátolná, hogy a rendőrség az Alkotmányban rögzített kötelezettségének teljesítését ellehetetlenítené.

Dr. Kádár András Kristóf a Fővárosi Bíróság ítéletének felülvizsgálatát kérte, melynek nyomán a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.525/2008/3. számú ítéletével a Fővárosi Bíróság 20.K.33.886/2007/9. számú ítéletét és az Országos Rendőr-főkapitányság 260-18/10/2007.RP. számú II. fokú határozatát hatályon kívül helyezte és a II.fokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

A Legfelsőbb Bíróság ítéletében kifejtette, hogy "a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés olyan rendőri intézkedésnek minősül, mellyel szemben jogorvoslatnak van helye". A jelen ügyben a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés eredménye az volt, hogy dr. Kádár András Kristóf nem haladhatott át a lezárt területen. Tekintettel arra, hogy a panaszost a rendőri intézkedés mozgásában korlátozta, ezáltal jogosult volt panasszal élni, mivel az intézkedés a jogát, illetőleg jogos érdekét érintette.

A Legfelsőbb Bíróság ítéletében a lefolytatandó új eljárás során előírta annak vizsgálatát, hogy a terület lezárást elrendelő személy- és létesítménybiztosítási intézkedés megfelelt-e az Rtv. 15.§-ában foglalt arányosság követelményének.

Az Országos Rendőr-főkapitányság az új eljárás során hozott, 2009. december 23-án kelt, 260-18/18/2007-09.Rp. számú határozatával az I.fokú határozatot ismételtelen helybenhagyta.

Dr. Kádár András Kristóf a II.fokú határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Keresetében hivatkozott arra, hogy Budapest Rendőrfőkapitányának 2006. október 30-át követően nem lett volna joga a Kossuth tér lezárására, mivel - álláspontja szerint - a vonatkozó jogszabályok alapján erre csupán az ORFK Köztársasági Őrezred rendelkezett hatáskörrel. Utalt arra, hogy az iratok arról tanúskodtak, hogy a ORFK Köztársasági Őrezred Parancsnoka csupán egyetértését fejezte ki a személy- és létesítménybiztosítási intézkedéssel kapcsolatban, azonban azt nem ő rendelte el és nem is ő kezdeményezte.

Nehezményezte továbbá, hogy az új eljárás során hozott II. fokú határozat az arányosság kérdésében érdemi indokolást nem tartalmazott, azaz nem tért ki arra, hogy a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés a védett személyek és létesítmények biztonsága garantálásának eléréséhez szükséges volt-e. A panaszos álláspontja szerint, az intézkedésre 2006. október 23-án nyilvánvalóan szükség volt, azonban 2007. január 27-én már bizonyosan nem. Az aktuálpolitikai helyzet - minden konkrétumot nélkülöző - elemzése nem adott választ arra, hogy miért ne lett volna elégséges az Országgyűlés védelmére a korábbi szűkebb területre kiterjedő kordon. Kifejtette, hogy bár a határozat hivatkozott a várható jogellenes cselekmények bekövetkezésére, azonban ahhoz, hogy ez megalapozza a Kossuth tér teljes lezárását,

igazolni kellett volna azt, hogy olyan jogellenes cselekmények voltak várhatóak, amelyek a képviselők és az Országház biztonságára gyakorolt sérelmes hatása éppen a kérdéses intézkedéssel érintett kb. plusz 50 méteres sáv lezárásával volt kiküszöbölhető. Az I. fokú határozat ugyan tartalmazta, hogy a rendőri intézkedések csak tágabb kordonok mellett voltak biztonságosan végrehajthatóak, azonban azt nem tartalmazta, hogy a védett személyek és létesítmények biztonsága szűkebb korodon mellett miért ne lett volna garantálható, míg a II. fokú határozat pusztán megállapította, hogy a kordonok felállítási helyének és módjának meghatározása rendőrszakmai feladat. A panaszos álláspontja szerint, a határozatok konkrét eseményekre történő hivatkozás nélkül csupán rögzítették, hogy az elvégzett értékelő-elemző munka alapján megállapítható volt, hogy az Országház és környékének veszélyeztetettségi szintje nem csökkent, ezért a panaszos szerint kulcsfontosságú, hogy az említett értékelő-elemző munka miben állt, milyen konkrét adatokból következtettek a veszélyek fennállására, amely alapján javasolták a tér lezárásának fenntartását. Ennek közlése dr. Kádár András Kristóf véleménye szerint elmaradt.

A Fővárosi Bíróság a 27.K.31.354/2010/9. számú ítéletében megállapította, hogy dr. Kádár András Kristóf keresete részben alapos.

A Fővárosi Bíróság korábbi álláspontját megváltoztatva megállapította, hogy dr. Kádár András Kristóf jogosult volt a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés ellen panasszal élni.

A bíróság arra a megállapításra jutott, hogy - az intézkedéskor hatályban volt jogszabályok alapján - "a jogalkotó a rendőrség, és nem szűken az ORFK Köztársasági Őrezred hatáskörébe utalta a személy- és létesítménybiztosítási intézkedések elrendelését". Mivel a normák nem nevezik meg a rendőrségen belül azt a szervet, amely hatáskörrel rendelkezik ezen intézkedések elrendelésére, így a bíróság dr. Kádár András Kristóf keresetének a hatásköri szabályok megsértésére vonatkozó hivatkozását nem találta alaposnak.

A Fővárosi Bíróság a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés arányosságát vizsgálva megállapította, hogy a határozatok indokolásai a terület lezárását követő folyamatos értékelő-elemző munka eredményére és az "aktuálpolitikai helyzetre" hivatkoztak, illetve arra, hogy az Országház és környékének veszélyeztetettségi szintje nem csökkent, ezáltal nem volt kizárható jogellenes cselekmények bekövetkezése.

A bíróság ezzel kapcsolatban megállapította, hogy ezen hivatkozások valóban olyan általános indokok, amelyek minden konkrétumot nélkülözve szögezték le, hogy jogellenes cselekmények várhatóak, azonban az, hogy milyen konkrét jogellenes cselekmények bekövetkezése volt várható, a határozatok adatokat nem tartalmaztak.

Az eljárási iratokban szereplő dokumentumok a Kossuth térnek a Szabadságharc és Forradalom 50. évfordulójára rendezett ünneppsorozat idejére történő (2006. október 23. - november 4.) lezárását indokolták , azonban a bíróság álláspontja szerint a beszerzett iratok a 2006. november 24. napján elrendelt személy- és létesítménybiztosítási intézkedés meghosszabbítását már nem támasztották alá. Tekintettel erre, a Fővárosi Bíróság ítélete szerint, az I. és II. fokú hatóság nem tudta bizonyítani, hogy a panaszolt személy- és létesítménybiztosítási intézkedés meghosszabbítása megfelelt az arányosság követelményének.

Megállapította továbbá a bíróság, hogy dr. Kádár András Kristóf azon kérdésére, hogy miért nem volt elégséges az Országház védelmére a szűkebb területre kiterjedő kordon, az I. és II. fokú eljárás végképp nem adott választ.

Tekintettel a leírtakra, a Fővárosi Bíróság 27.K.31.354/2010/9. számú ítéletével a 2009. december 23-án kelt, 260-18/18/2007-09.Rp. számú II. fokú határozatot az I.fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró Budapesti Rendőr-főkapitányságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az I. fokú eljárás során az alábbiakat állapítottam meg.

A személy- és létesítménybiztosítási intézkedés elrendelésével kapcsolatos, hatáskör hiányára történő panaszosi állítás - egyetértve a Fővárosi Bíróság 27.K.31.354/2010/9. számú ítéletével - az alábbiak szerint

nem megalapozott.

A személy- és létesítmény biztosítási feladatokat az intézkedéskor hatályban lévő jogszabályok az alábbiak szerint szabályozták:

Rtv.

1.§ (2) A Rendőrség a közbiztonság és a belső rend védelme körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

g) gondoskodik a büntetőeljárásban részt vevők és az eljárást folytató hatóság tagjainak személyi védelméről, valamint a büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítők Védelmi Programjának (a továbbiakban: Védelmi Program) végrehajtásáról, továbbá védi a Magyar Köztársaság érdekei szempontjából különösen fontos személyek (a továbbiakban: védett személy) életét, testi épségét, őrzi a kijelölt létesítményeket;

46. § (1) A Rendőrség, illetve a rendőr a védett személy [1. § (2) bek. g) pont] biztonsága érdekében a 13. és a 30. §-ban meghatározottakon túlmenően

d) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.

Szolgálati Szabályzat

69. § (3) A személyvédelmi feladatokat a rendőrség erre kijelölt szolgálata, más szervekkel együttműködve végzi. Gondoskodik a védett személyek ellen irányuló erőszakos cselekmények megelőzéséről, koordinálja a közreműködő rendőri és más szervek tevékenységét.

(5) A biztonság érdekében a rendőrség jogosult a védett személy által látogatott helyeken, és azok közvetlen környezetében az adott területre egyébként érvényes közlekedési, tartózkodási szabályokat szigorítani, ideiglenesen személyi és technikai ellenőrzési rendszabályokat bevezetni.

70. § (1) A rendőrség végzi az ipari vagy természeti katasztrófa által veszélyeztetett területek kiürítésének biztosítását, a külön rendelkezésekben meghatározott épületek, létesítmények őrzését és védelmét.

A védett személyek és kijelölt létesítmények védelméről szóló 160/1996. (XI.5.) Kormányrendelet (továbbiakban: Kormányrendelet)

2. § A személy- és létesítményvédelmi feladatok hatékony ellátása érdekében a rendőrség különösen a következőket hajtja végre:

c) szükség esetén az Rtv. 46. §-ának (1) bekezdésében foglaltakon túlmenően intézkedik a tűzszerészeti, élelmiszer-vegyészeti, valamint az egyéb technikai eszközöket igénylő ellenőrzés lefolytatására.

A Köztársasági Őrezred feladatáról, hatásköréről és illetékességéről szóló 69/1997. (XII.29.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet)

1. § (1) A védett személyek és a kijelölt létesítmények védelméről szóló 160/1996. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (1) bekezdésének a)-b) pontjában meghatározott személyek védelmére (a továbbiakban: védett személyek), valamint az R. 11-12. §-ában meghatározott létesítmények őrzésére, továbbá az e körben felmerülő tűzszerészeti feladatok ellátására a Rendőrség szervezetén belül a Köztársasági Őrezredet (a továbbiakban: Őrezred) jelölöm ki.

A panasz benyújtásakor hatályban lévő, hivatkozott jogszabályok alapján megállapítható, hogy a jogalkotó a rendőrség, és nem szűken a Köztársasági Őrezred hatáskörébe utalta a személy- és létesítménybiztosítási

intézkedések elrendelését, így a sérelmezett 111-325/2006. számú személy- és létesítménybiztosítási intézkedések elrendelésére, illetve annak meghosszabbítására Budapest Rendőrfőkapitányának jogszabályi felhatalmazása volt.

Ugyan a BM rendelet 1. § (1) bekezdése a meghatározott védendő személyek és létesítmények őrzésvédelmi feladatának végrehajtására a Köztársasági Őrezredet jelöli meg, azonban ez a kijelölés az őrzés-védelmi feladatok végrehajtására, és nem a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés elrendelésére vonatkozik.

Megállapítást nyert, hogy a sérelmezett intézkedést és fogatosította, akik a konkrét intézkedésre visszaemlékezni nem tudtak, így az ügyfél által az azonosító szám hiányára, illetve a rendőrök adatainak megtagadására vonatkozó állításait sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudták.

Tekintettel arra, hogy az intézkedés időpontjában az új bevetési egyenruhák még nem kerültek beszerzésre, a jelvényeket a régi egyenruházatra az állomány házilagosan szerelte fel, azokat a rendőrök több esetben elhagyták, vagy az egyenruha felső zsebébe becsúsztatva takarásba kerültek, ezért a panasz ezen részének helyt adtam.

Az új eljárás során az intézkedés arányosságával kapcsolatban újabb bizonyítékokat beszerezni nem sikerült. Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Bíróság az eddig lefolytatott eljárások során beszerzett adatok alapján a személy- és létesítménybiztosítási intézkedés meghosszabbításának vonatkozásában az arányosság követelményének történő megfelelést nem látta alátámasztottnak, így a panasznak ezen része tekintetében, helyt adok.

A határozat meghozatalakor az alábbi jogszabályokat alkalmaztam:

- Ket. 71. § (1) bek., 98. § (1) bek., 99. § (1) bek.
- Rtv. 93/B. § (1) bek., 1. § (2) bek. g) pont, 46. § (1) bek. d) pont,
- Szolgálati Szabályzat 96 § (11) bek., 69. § (3) és (5) bek., 70. § (1) bek.,
- Kormányrendelet 2. § c) pont
- BM rendelet 1. § (1) bek.

Budapest, 2011. április " 4 ."

dr. Tóth Tamás r. dandártábornok
rendőrségi tanácsos
Budapest Rendőrfőkapitánya
névében és megbízásából:

dr. Markó Attila r. ezredes
rendőrségi főtanácsos
Budapest Rendőrfőkapitánya
Rendészeti Helyettese

A határozatot kapja:

1. számú példány: dr. Kádár András Kristóf, Magyar Helsinki Bizottság társelnöke
1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38. I/12.
2. számú példány: Budapest Rendőrfőkapitánya Rendészeti Helyettes
3. számú példány: ORFK Köztársasági Őrezred Parancsnoka
4. Irrattár